

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 Febr. 1869, kl. 12 midd.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Betänkande N:o 2, angående Herr A. Rydbergs motion N:o 67, med förslag till ändringar uti gällande Resereglemente.

Uti motion N:o 67 har Herr *A. Rydberg* inom Andra Kammaren på anförda skäl väckt förslag derom, att Riksdagen för sin del ville bestämma och hos Kongl. Maj:t anhålla, att Resereglementet af den 10 November 1865 måtte upphävas och ett nytt utfärdas, med angifvande af följande rese- och traktamentsersättningar och bibehållande af den klassifikation, som förenämnda reglemente omfattar, nemligen:

1 klassen.

Skjuts och resa på jernväg eller ångbåt, lika belopp som i 1865 års reglemente finnes bestämdt,

traktamente 10 R:dr per dag.

2 klassen.

D:o d:o d:o,

traktamente 8 R:dr per dag.

3 klassen.

D:o d:o d:o,

traktamente 7 R:dr per dag.

4 klassen.

D:o d:o d:o,

traktamente 6 R:dr per dag.

5 klassen.

D:o d:o d:o,

traktamente 5 R:dr per dag.

6 klassen.

Skjuts och resa på jernväg eller ångbåt, lika belopp som i 1865 års reglemente finnes bestämdt,
traktamente 4 R:dr per dag.

7 klassen.

D:o d:o d:o,
traktamente 3 R:dr per dag.

8 klassen.

D:o d:o d:o,
traktamente 3 R:dr per dag.

9 klassen.

D:o d:o d:o,
traktamente 2 R:dr per dag;

äfvensom att samma reglemente må omfatta bestämmelse derom, att de efter år 1865 utfärdade och dermed sammanhang egande föreskrifter i afseende på reseersättningar för extra förrättningar skola ega tillämpning i afseende på det nu föreslagna.

Ehuru Utskottet icke förbiser, att genom de uti Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Resereglemente af den 10 November 1865 intagna nya grunder för sjelfva reseersättningens beräkning vid de resor, som af vederbörande embets- och tjenstemän vid extra förrättningar uti Statens tjenst verkställas, en lofvärd besparing uti Statsverkets utgifter blifvit åstadkommen, så kan Utskottet likväl icke underlåta att framhålla, hurusom i afseende på sjelfva dagtraktamentet vid dessa extra förrättningar, nämnda Kongl. Förordning dels bibehållit de belopp, som uti Resereglementet af den 31 Oktober 1857 voro bestämda för de två första klasserna, dels med större eller mindre belopp höjt dagtraktamentet uti alla de andra sju klasserna.

Vid bedömande af det dagtraktamente, hvilket skäligen bör tillerkännas Statens embets- och tjenstemän, då de för Statens räkning verkställa resor, anser Utskottet, att man bör särskilja emellan dem, hvilkas befattningar äro förenade med en fast lön på stat, och de tjenstemän, som under form af sportler eller mera tillfälliga inkomster uppbära sina löner, och det förekommer Utskottet klart, att de förstnämnde, eller de som uppbära en fast lön, så mycket heldre borde kunna åtnöjas med ett något lägre dagtraktamente, som deras löner utgå oförminskade äfven då de vid frånvaro på resa uti extra förrättningar icke då kunna fullgöra de befattningar, hvarföre lönerna äro anslagna, hvaremot de sednare, hvilka gemenligen endast efter någon af de lägre klasserna ega att beräkna sitt dagtraktamente, ofta under tiden tid,

då de verkställa sina resor, äro i saknad af all annan inkomst än den Resereglementet dem tilldelar.

Härvid bör äfven bemärkas, att embetsmän, hvilka innehafva den rang att deras rese- och dagtraktamentsersättning utgår efter någon af de fem första klasserna, jemväl ega den icke obetydliga förmån att, enligt § 8 mom. 2 af åberopade reglemente, för betjening räkna sig till godo ett belopp, motsvarande passagerareafgiften för en sådan plats, som för nionde klassen är bestämd, äfven om, hvilket gemenligen torde vara fallet, någon sådan icke medföljer.

Dertill kommer slutligen också, att, då det lärer vara Riksdagens oeftergifliga pligt att tillse det besparingar ega rum öfverallt der de med fog kunna verkställas, ingen lärer kunna klandra, om man skulle ifrågasätta någon minskning uti dagtraktamentet för de högre klasserna, då detta, efter Utskottets förmenande, i allt fall lemna full godtgörelse för den verkliga lefnadskostnaden, helst ingen numera lärer ifrågasätta att ju ens Statens högste embetsmän skulle vid af dem i Statens tjänst företagna resor behöfva utveckla något sådant öfverflöd, som alltför mycket afvek från den allmänna betryckta ställningen uti landet.

Då Utskottet således för sin del antager, att någon nedsättning af dagtraktamentet uti de högre klasserna lämpligen kan ega rum, finner Utskottet deremot de för embets- och tjänstemän uti de 6, 7, 8 och 9 klasserna upptagna arfvoden icke utgöra mera än hvad som motsvaras af en på resor alltid förhöjd lefnadskostnad.

På dessa skäl får alltså Utskottet i så måtto tillstyrka bifall till Herr Rydbergs motion, att Riksdagen ville,

uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t behagade uti nådigt öfvervägande taga, om ej Resereglementet af den 10 November 1865 kunde skäligen förändras sålunda, att de uti dess fem första klasser nu bestämda dagtraktamenten nedsättas, nemligen uti

första klassen från	15	R:dr till	12,
andra	”	”	10,
tredje	”	”	8,
fjerde	”	”	7,
femte	”	”	6.

Stockholm den 23 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

G. H. Stråle.